

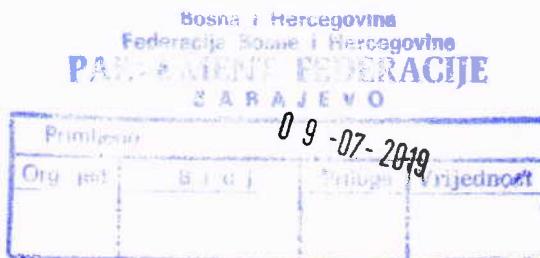
BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
PARLAMENT FEDERACIJE
DOM NARODA
Klub delegata bošnjačkog naroda

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ
ДОМ НАРОДА
Клуб делегата бошњачког народа

BOSNIA AND HERZEGOVINA
FEDERATION OF BOSNIA AND HERZEGOVINA
PARLIAMENT OF THE FEDERATION
HOUSE OF PEOPLE
Caucos of the bosniak delegates

Broj: 02/d-02-964/18
Sarajevo, 9.7.2019. godine

PARLAMENT FEDERACIJE
DOM NARODA
n/r gđin Tomislav Martinović, predsjedavajući

U skladu sa članom 138. stav 2. i članom 203., a u vezi sa članom 155. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br 27/03 i 21/09) dostavljamo Vam, radi razmatranja i usvajanja, **Prijedlog Rezolucije Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine povodom presuda Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove.**

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK KLUBA

Jasmin Duvnjak, s. r.

09.07.2019
dp. kurikom
M. Ullikota

PRIJEDLOG

**REZOLUCIJE DOMA NARODA PARLAMENTA FEDERACIJE BOSNE I
HERCEGOVINE POVODOM PRESUDA MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU I MEĐUNARODNOG REZIDUALNOG MEHANIZMA ZA
KRIVIČNE SODOVE**

REZOLUCIJA
Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine povodom presuda
Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog
rezidualnog mehanizma za krivične sudove

Na osnovu inicijative 12 udruženja žrtava, Prijedlog rezolucije upućuje se zastupnicima Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, s ciljem usvajanja Rezolucije o presudama Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove, kao i

Rezoluciju Evropskog parlamenta od 7.jula 2005.godine,

Rezoluciju Evropskog parlamenta od 15.januara 2009.godine,

Rezoluciju Evropskog parlamenta od 9.jula 2015.godine,

Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i Bosne i Hercegovine od 16.juna 2008.godine,

Rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a 827 od 25. maja 1993., 1551 od 9. jula 2004. i 1575 od 22. novembra 2004. godine;

podsjećajući da su

A. bosanskohercegovački grad Srebrenicu, koji je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda svojom Rezolucijom br. 819 od 16. aprila 1993.godine, proglašilo zaštićenom zonom UN-a,

11. jula 1995. osvojile snage bosanskih Srba, VRS i MUP RS,predvođene generalom Ratkom Mladićem i pod vođstvom tadašnjeg predsjednika Republike Srpske Radovan Karadžića;

B. snage bosanskih Srba pod zapovjedništvom generala Ratka Mladića i paravojne jedinice, uključujući neregularne policijske jedinice, tokom nekoliko dana nakon pada Srebrenice masovno pogubile više od 8.000 bošnjačkih muškaraca i dječaka koji su potražili zaštitu u području pod kontrolom Zaštitnih snaga Ujedinjenih naroda (UNPROFOR);

budući da je gotovo 30.000 žena, djece i starijih osoba prisilno protjerano u kampanji etničkog čišćenja velikih razmjera, što taj događaj čini najvećim ratnim zločinom koji se od kraja Drugog svjetskog rata desio u Evropi;

C. tragični događaji u Srebrenici su na preživjelim osobama ostavili duboke emocionalne ožiljke te stvorili dugotrajne prepreke političkom pomirenju međuetničkim skupinama u Bosni i Hercegovini (BiH);

D. pokolj u Srebrenici kao genocid prepoznali i Međunarodni rezidualni mehanizam za krivične sudove (IRMCT) u presudi Žalbenog vijeća u predmetu

Tužitelj protiv Radovan Karadžića, broj predmeta: MICT-13-55- A, od 20. marta 2019, i Međunarodni sud (ICJ) u predmetu koji se odnosi na primjenu Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida (Bosna i Hercegovina protiv Srbije i Crne Gore) od 27. Februara 2007, str. 127, stavak 297. (ICJ).

E. posebne jedinice bosanskih Srba odgovorne za brojne povrede Ženevskih konvencija usmjerene protiv civilnog stanovništva Srebrenice, uključujući protjerivanje hiljada žena, djece i starijih osoba, te silovanja velikog broja žena;

F. sva tijela muškaraca i dječaka iz Srebrenice još nisu locirana ni identificirana unatoč naporima da se otkriju i ekshumiraju masovne grobnice i individualni grobovi;

G. je 1999. glavni sekretar UN-a u svom Izvještaju o padu Srebrenice izjavio da UN nije uspio provesti svoj mandat, posebno u pogledu zaštite takozvanih «zaštićenih zona» te da stoga nosi dio odgovornosti;

H. je Evropska unija izgrađena na mirnom suživotu i predanoj saradnji među svojim članicama; budući da je odlučnost da se spriječe ponovni ratovi i zločini kojima se krši međunarodno humanitarno pravo u Evropi jedan od glavnih motiva procesa evropskih integracija;

I. se Bosna i Hercegovina nalazi u procesu evropskih integracija i da ima jasnu opredijeljenost ka stjecanju članstva u EU, koja je potvrđena i izjavom Predsjedništva BiH od 12. decembra 2018;

J. je 20. marta Žalbeno vijeće Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične tribunale (IRMCT) donijelo pravosnažnu presudu u premetu Tužitelj protiv Radovana Karadžića, broj predmeta: MICT-13-55, kojom je potvrđena odgovornost Radovana Karadžića za učešće u četiri udružena zločinačka poduhvata, uključujući genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti širom BiH, opsadu i širenje terora među civilnim stanovništvom Sarajeva i držanje pripadnika mirovnih snaga UN-a kao talaca;

Doma naroda Parlament Federacije BiH ovom Rezolucijom se opredijelio da:

1. obilježava sjećanje na sve žrtve genocida u Srebrenici i okrutnosti počinjenih tokom ratova u bivšoj Jugoslaviji, te svim žrtvama odaje počast; izražava sučut i solidarnost s porodicama žrtava, od kojih mnoge žive bez konačne potvrde o sudbini svojih srodnika;
2. snažno osuđuje genocid u Srebrenici; odlučno izjavljuje da se takvi zločini ne smiju više nikada ponoviti i navodi da će učiniti sve da spriječi ponovno počinjenje takvih djela; odbacuje sve oblike negiranja, relativizacije ili pogrešnog tumačenja genocida;
3. ističe potrebu da politički predstavnici u Bosni i Hercegovini priznaju prošlost kako bi zajedno radili na boljoj budućnosti za sve građane u zemlji; naglašava važnost uloge koju u tom teškom procesu mogu imati susjedne države, vjerske vlasti, civilno društvo, umjetnost, kultura, mediji i obrazovni sistemi;

4. naglašava važnost urađenog posla koji je imao Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju kao i Međunarodni rezidualni mehanizam za krivične tribunale Jugoslaviju;

smatra da je na državnoj razini potrebno posvetiti veću pažnju suđenjima za ratne zločine, kao i veće zalaganje u traženju nestalih osoba u BiH i u regionu;

5. izražava opredjeljenost Bosne i Hercegovine ka evropskoj perspektivi i procesu pristupanja Bosne i Hercegovine i svih država zapadnog Balkana Evropskoj uniji; smatra da su regionalna saradnja i proces evropskih integracija najbolji načini za promicanje pomirenja i prevladavanja mržnje i podjela;

6. poziva na razvoj obrazovnih i kulturnih programa kojima se promiče razumijevanje uzroka ratnih okrutnosti i podiže razina svijesti o potrebi za promoviranjem mira i promicanjem ljudskih prava i međuvjerske tolerancije; izražava svoju potporu organizacijama civilnog društva kao što su Udruženja – Pokret Majke enklave Srebrenica i Žepa, Udruženja žrtava i svjedoka genocida, Udruženja roditelja ubijene djece opkoljenog Sarajeva 1992-1995, Saveza logoraša BiH, Udruženja logoraša Prijedor 92, Udruženja – Žena žrtva rata, Udruženja Žene Podrinja, Udruženja Žene Srebrenice, Organizacije porodica šehida, poginulih boraca, nestalih osoba «Vrbanja» Kotor-Varoš, Udruženja nestalih općine Vogošća, Udruženja nestalih općine Ilijaš, Udruženja zarobljenih i nestalih lica općine Zvornik, zbog njihove ključne uloge u podizanju razine osviještenosti i izgradnji širih temelja za pomirenje među svim građanima BiH;

7. žali što Vijeće sigurnosti UN-a, čija je primarna odgovornost očuvanje međunarodnog mira i sigurnosti, nije usvojilo Rezoluciju o obilježavanju sjećanja na genocid počinjen u Srebrenici. To je posebno vrijedno žaljenja uzimajući u obzir činjenicu da je Međunarodni sud, najviše sudbeno tijelo UN-a, ustanovio kakosu zločini počinjeni u Srebrenici krivično djelo genocida;

8. snažno pozdravlja odluku Vijeća ministara Bosne i Hercegovine,

usvojenu jednoglasno, kojom je 11. juli proglašen Danom žalosti u Bosni i Hercegovini;

9. poziva zastupnike u oba doma Parlamentarne skupštine BiH da usvoje zakon o zabrani negiranja genocida, Holokausta i drugih zločina, te slavljenje zločina i zločinaca;

10. poziva i ostala parlamentarna tijela na državnom, entitetskom i kantonalnom nivou da usvoje Rezolucije, kojima će potvrditi stavove iz Rezolucija Evropskog parlamenta;

11. poziva sve nivo vlasti u BiH da ponište odluke o imenovanjima institucija, objekata, ulica i slično po imenima osuđenih ratnih zločinaca;

12. poziva Narodnu skupštinu RS da ukine odluku o dodjeli odlikovanja za osuđenog ratnog zločinca Radovana Karadžića, kao i za druge osuđene za genocid i ratne zločine;

13. ova Rezolucija proslijedit će se Parlamentarnoj skupštini BiH, Narodnoj skupštini Republike Srpske, Skupštini Brčko Distrika i svim kantonalnim skupštinama.

14. ova Rezolucija objavljuje se u "Službenim novinama" Federacije BiH.